

Циганов Олег Григорович,
доктор юридичних наук, доцент,
головний науковий співробітник
ДНДІ МВС України,
м. Київ, Україна,
ORCID ID 0000-0002-8924-1139
Рибінська Анна Петрівна,
кандидат юридичних наук,
старший науковий співробітник
секретаріату Вченої ради
ДНДІ МВС України,
м. Київ, Україна,
ORCID ID 0000-0002-9521-7688

ПОНЯТТЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ОРГАНІВ СИСТЕМИ МВС У СФЕРІ ВНУТРІШНЬОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Статтю присвячено розкриттю сутності та змісту публічного адміністрування органів системи МВС у сфері внутрішньої безпеки України та особливостей його здійснення. Наголошується, що органи системи МВС як одні з найбільш важливих суб'єктів правоохоронної діяльності є спеціальними суб'єктами публічного адміністрування у сфері внутрішньої безпеки України. Аналізуються особливості публічного адміністрування зазначених органів у сфері внутрішньої безпеки України щодо здійснення виконавчо-розпорядчої діяльності та надання адміністративних послуг у цій сфері.

Ключові слова: публічне адміністрування, правоохоронна діяльність, органи системи МВС, внутрішня безпека України.

Функціональним призначенням національної безпеки є забезпечення конституційних прав, свобод, законних інтересів громадян, територіальної цілісності і недоторканності кордонів, захист конституційного ладу, баланс самої системи національної безпеки, забезпечення національних інтересів як зсередини держави, так і за кордоном, утвердження української нації, забезпечення функціонування системи захисту громадян від негативного впливу чинників, що мають джерела різного походження. Головним суб'єктом у зазначеній сфері постає держава, яка за допомогою власного механізму, а також права здійснює вплив на суспільні відносини і забезпечує реалізацію національних інтересів через ефективне функціонування системи національної безпеки. При цьому адміністративне право виступає спеціальним юридичним засобом здійснення свідомого цілеспрямованого впливу суб'єкта на загрози та небезпеки, за якого створюються необхідні і достатні умови для сталого розвитку національних інтересів України, джерел добробуту українсь-

кого народу, а також забезпечується ефективно функціонування системи національної безпеки.

Донедавна в адміністративному праві України національна безпека належала до адміністративно-політичної сфери державного управління, котра безпосередньо пов'язувалася з такими категоріями, як “безпека”, “захист”, “порядок”, “стабільність” тощо. Наразі в сучасній науці адміністративного права на доктринальному рівні зроблено висновок щодо якісної трансформації державного управління в публічне адміністрування, оскільки змінилися сутність та зміст державної управлінської діяльності [1, с. 113]. Разом з тим, адміністративно-політична сфера втратила такий атрибут, як “виключна політичність”, оскільки так чи інакше політичний складник є наскрізним у публічному адмініструванні всіма сферами діяльності органів публічної влади. Не має першорядного значення й “адміністративність” сфери, оскільки державна управлінська діяльність не зводиться суто до адміністративної діяльності. Змінюється й зміст сфери, що донедавна визначалася як адміністративно-політична. З огляду на те, що ані адміністративний, ані політичний складники не є на сьогодні атрибутами, що вирізняють зазначену сферу діяльності відповідних органів публічної влади, а також, виходячи з тих повноважень, які повинні виконувати всі галузі сфери національної безпеки і оборони, запропоновано називати цю сферу публічного адміністрування національно-безпековою [2, с. 127].

Як відомо, за місцем локалізації джерела загроз національна безпека поділяється на два види – внутрішню і зовнішню. Отже, національно-безпекову сферу можна розглядати як систему, що складається зі сфер внутрішньої й зовнішньої безпеки. Відповідно, за аналогією, система забезпечення національної безпеки є складовою двох підсистем – системи забезпечення внутрішньої безпеки та системи забезпечення зовнішньої безпеки. Водночас слід вказати, що внутрішня безпека України гарантується Конституцією і досягається проведенням єдиної державної політики галузі її забезпечення, розробкою і своєчасним вжиттям як превентивних, так і відновних заходів, що адекватні внутрішнім загрозам. У забезпеченні внутрішньої безпеки держави беруть участь суб'єкти загальної та спеціальної компетенції, органи усіх гілок влади, а також відповідні недержавні організації та окремі громадяни. Оскільки органи системи МВС є суб'єктами спеціальної компетенції у сфері внутрішньої безпеки України й відіграють головну роль у системі її забезпечення, будучи, з одного боку, галузевою підсистемою державного управління, а з іншого, – одними із найбільш важливих суб'єктів правоохоронної діяльності, постає нагальна необхідність у розгляді публічного адміністрування органів системи МВС у сфері внутрішньої безпеки України як зовнішньої форми реалізації ними публічної влади у цій сфері.

Публічне адміністрування у сфері внутрішньої безпеки України – це регламентований законами та іншими нормативно-правовими актами комплекс заходів, здійснюваних суб'єктами публічного адміністрування з метою створення сприятливих умов, охорони, захисту, а в разі порушення – відновлення закріплених Конституцією і законами України прав та свобод людини і громадянина, інтересів громадянського суспільства і держави, її конституційного ладу, суверенітету, територіальної цілісності, недоторканності й публічного порядку від внутрішніх ризиків та загроз.

До особливостей публічного адміністрування у сфері внутрішньої безпеки України слід віднести, зокрема, такі: 1) як правило, правоохоронний характер функцій, які виконуються суб'єктами адміністрування, що реалізують державну політику у цій сфері; 2) основою цього виду діяльності є управлінські відносини, які мають свою специфічну структуру та особливості; 3) специфічний і нормативно визначений характер суб'єктів адміністрування (сил безпеки) та об'єктів її забезпечення; 4) змістом цієї діяльності є утвердження та забезпечення прав і свобод людини і громадянина, охорона та захист інтересів суспільства й держави, території та навколишнього природного середовища від реальних та потенційних внутрішніх загроз; 5) закріплення об'єктів охорони та захисту силами безпеки на конституційному рівні; 6) наявність обмежень щодо вільного обігу інформації відповідно до законодавства про державну таємницю; 7) можливість запровадження суб'єктами публічного адміністрування адміністративно-правових режимів воєнного та надзвичайного стану; 8) наявність демократичного цивільного контролю над воєнною організацією і правоохоронними органами держави.

Об'єктами внутрішньої безпеки України, на які спрямована діяльність суб'єктів публічного адміністрування, є *людина і громадянин* (їхнє життя і гідність, конституційні права і свободи, безпечні умови життєдіяльності), *суспільство* (його демократичні цінності, добробут та умови для сталого розвитку), *державна* (її конституційний лад, суверенітет, територіальна цілісність та недоторканність), *територія, навколишнє природне середовище* – від надзвичайних ситуацій.

При цьому, як правильно вказують вітчизняні науковці, безпека особи на сучасному етапі розвитку державно-правової думки перетворюється з феномена, похідного від розуміння безпеки інших рівнів та якостей, на фундаментальну цінність, що становить безумовний пріоритет при створенні відповідних систем безпеки та призводить до збільшення багатоманітності предметної компетенції суб'єктів публічного адміністрування у сфері внутрішньої безпеки, що безпосередньо впливає з їх завдань, функцій, прав та обов'язків [3, с. 71–72].

Суб'єктами спеціальної компетенції у сфері внутрішньої безпеки України є органи системи МВС, до яких ми відносимо:

1) Міністерство внутрішніх справ України як головний орган у системі центральних органів виконавчої влади, який забезпечує формування державної політики у сфері внутрішньої безпеки;

2) центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ України (а саме: Національну поліцію України, Адміністрацію Державної прикордонної служби України, Державну службу України з надзвичайних ситуацій та Державну міграційну службу України);

3) Національну гвардію України як військове формування з правоохоронними функціями, військово-політичне та адміністративне керівництво яким здійснює Міністр внутрішніх справ України.

Позначаючи собою єдину систему органів виконавчої влади та військових формувань, органи системи МВС беруть участь у формуванні й реалізації державної політики у сферах національної безпеки і оборони. При цьому сфера діяльності органів системи МВС є багатоструктурною й містить кілька складних груп суспіль-

них відносин, пов'язаних із захистом прав і свобод людини та громадянина, інтересів суспільства та держави від протиправних посягань; протидією злочинності, забезпеченням публічного порядку, громадської безпеки та безпеки дорожнього руху, здійсненням оперативно-розшукової діяльності, досудового розслідування правопорушень; здійсненням ліцензійно-дозвільної діяльності; забезпеченням реєстраційної та міграційної роботи; а також із захистом державного кордону та охорони суверенних прав України в її виключній (морській) економічній зоні, організацією цивільного захисту, запобіганням виникненню надзвичайних ситуацій і ліквідацією їх наслідків; здійсненням реєстраційної та міграційної діяльності.

Органи системи МВС як одні з найбільш важливих суб'єктів правоохоронної діяльності, є спеціальними суб'єктами публічного адміністрування у сфері внутрішньої безпеки України. При цьому правоохоронна діяльність органів системи МВС охоплює не якийсь певний вид суспільних відносин, а систему зв'язків та відносин, що виникають у різноманітних галузях соціуму, який закономірно та цілеспрямовано прагне правопорядку і задовольняє свої потреби в останньому за допомогою публічного адміністрування, котре здійснюється відповідними суб'єктами, наділеними владними повноваженнями у сфері внутрішньої безпеки України. Отже, головна особливість правоохоронної діяльності органів системи МВС полягає в її багатооб'єктній спрямованості та багатофункціональності.

Посідаючи одне з провідних місць у механізмі держави, органи системи МВС виконують найбільший обсяг функцій у сфері захисту прав та свобод людини і громадянина, охорони правопорядку, забезпечення громадської безпеки щодо запобігання правопорушенням, їх виявлення і припинення. При цьому, надані їм повноваження органи системи МВС мають реалізовувати, виходячи з пріоритетності прав і свобод людини.

Суспільні відносини, що виникають у процесі діяльності державних органів у сфері внутрішньої безпеки України, за своєю суттю близькі, схожі, споріднені. Об'єктивно існуючий зв'язок та специфіка цих суспільних відносин потребують об'єднання їх в одну галузь. Зазначене дозволяє розглядати сферу внутрішньої безпеки як самостійний об'єкт публічного адміністрування, тобто комплекс суспільних відносин, що потребують упорядкування.

Крім того, в умовах бойових дій на сході України значно підвищується роль органів системи МВС як важливого складника сектору безпеки і оборони, який у ст. 1 Закону України "Про національну безпеку України" від 21 червня 2018 р. № 2469-VIII визначається як система органів державної влади, Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, правоохоронних та розвідувальних органів, державних органів спеціального призначення з правоохоронними функціями, сил цивільного захисту, оборонно-промислового комплексу України, діяльність яких перебуває під демократичним цивільним контролем і відповідно до Конституції та законів України за функціональним призначенням спрямована на захист національних інтересів України від загроз, а також громадяни та громадські об'єднання, які добровільно беруть участь у забезпеченні національної безпеки України [4].

За змістом діяльність органів системи МВС з публічного адміністрування у сфері внутрішньої безпеки поділяється на такі види:

1) здійснення виконавчо-розпорядчої (управлінської) діяльності, в процесі якої публічна адміністрація в особі органів системи МВС здійснює публічне виконання законодавства на території всієї держави відповідно до чітко прописаної компетенції та видає з цією метою підзаконні нормативно-правові акти на основі законів і з метою їх виконання через деталізацію та уточнення;

2) надання публічною адміністрацією в особі органів системи МВС адміністративних послуг, у результаті яких найбільш повно реалізується людиноцентристська ідеологія сучасного адміністративного права, коли публічна адміністрація має якнайповніше задовольняти права, свободи та законні інтереси фізичних і юридичних осіб.

Отже, органами системи МВС здійснюються такі види адміністративної діяльності у сфері внутрішньої безпеки України.

Основні функції суб'єктів публічного адміністрування в особі органів системи МВС у сфері внутрішньої безпеки України:

– *нормотворчі*, сутність яких полягає в розробленні, затвердженні, удосконаленні та скасуванні правових приписів, які регулюють правовідносини у сфері внутрішньої безпеки;

– *правоохоронні*, котрі слід розуміти як напрями діяльності суб'єктів публічного адміністрування, спрямовані на забезпечення конституційних прав та свобод людини і громадянина, охорони публічного порядку, власності, інших охоронюваних законом інтересів фізичних та юридичних осіб, що можуть здійснюватися з використанням особливих методів, включаючи публічний примус;

– *оборонні функції*, які включають комплекс політичних, економічних, соціальних, воєнних, наукових, науково-технічних, інформаційних, правових, організаційних, інших заходів держави щодо підготовки держави до збройного захисту та її захист у разі збройної агресії або збройного конфлікту [5, абз. 3 ст. 1].

Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 8 Закону України “Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях”, ухваленого Верховною Радою України 18 січня 2018 р., для забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях Генеральним штабом Збройних Сил України за погодженням з відповідними керівниками залучаються та використовуються сили і засоби Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, правоохоронних органів спеціального призначення, Міністерства внутрішніх справ України, Національної поліції України, розвідувальних органів України, центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, а також працівники закладів охорони здоров'я [6].

Функції з надання адміністративних послуг органами системи МВС у сфері внутрішньої безпеки України характеризуються широкою розгалуженістю й зумовлені правовим статусом цих органів як суб'єктів публічного адміністрування. Так, відповідно до законодавства, повноваженнями з надання адміністративних послуг сфері внутрішньої безпеки України наділені, зокрема, підрозділи Експертної служби та територіальні органи з надання сервісних послуг МВС України,

підрозділи Національної поліції України, Державної міграційної служби України та Державної служби України з надзвичайних ситуацій.

Функції органів системи МВС із притягнення до адміністративної відповідальності у сфері внутрішньої безпеки України мають своїм правовим підґрунтям склади адміністративних правопорушень, що містяться в таких главах Кодексу України про адміністративні правопорушення: глава 13-А “Адміністративні правопорушення, пов’язані з корупцією”, глава 13-б “Військові адміністративні правопорушення”, глава 14 “Адміністративні правопорушення, що посягають на громадський порядок і громадську безпеку”, глава 15 “Адміністративні правопорушення, що посягають на встановлений порядок управління”, глава 15-а “Адміністративні правопорушення, що посягають на здійснення народного волевиявлення та встановлений порядок його забезпечення”.

Підвідомчість справ про адміністративні правопорушення у сфері внутрішньої безпеки України визначена у главі 17 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП). Так, відповідно до положень ст. 222 КУпАП, органи Національної поліції розглядають справи про такі адміністративні правопорушення: про порушення громадського порядку, правил дорожнього руху, правил паркування транспортних засобів, правил, що забезпечують безпеку руху транспорту, правил користування засобами транспорту, правил, спрямованих на забезпечення схоронності вантажів на транспорті, а також про незаконний відпуск і незаконне придбання бензину або інших паливно-мастильних матеріалів [7]. Відповідними повноваженнями щодо притягнення до адміністративної відповідальності у сфері внутрішньої безпеки України згідно з КУпАП також наділені органи Державної прикордонної служби України, Державна міграційна служба України та Державна служба України з надзвичайних ситуацій.

Контрольні функції органів системи МВС у сфері внутрішньої безпеки України ґрунтуються на положеннях Закону України “Про національну безпеку України” від 21 червня 2018 р. № 2469-VIII та Стратегії розвитку органів системи Міністерства внутрішніх справ на період до 2020, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15 листопада 2017 р. № 1023-р.

Так, ч. 3 ст. 7 Закону України “Про національну безпеку України” встановлює: “Центральні органи виконавчої влади, що мають у підпорядкуванні утворені відповідно до законів України військові формування, розвідувальні та правоохоронні органи: 1) забезпечують цивільний контроль у межах своїх повноважень; 2) створюють необхідні умови для здійснення іншими суб’єктами цивільного контролю передбачених законами повноважень; 3) забезпечують об’єктивне і своєчасне інформування Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Ради національної безпеки і оборони України про стан справ у підпорядкованих органах сектору безпеки і оборони; 4) інформують із цих питань громадськість у порядку, визначеному цим та іншими законами України” [4].

Отже, МВС України забезпечує цивільний контроль за діяльністю Національної поліції України, Національної гвардії України, Державної прикордонної служби України, Державної служби України з надзвичайних ситуацій, Державної міграційної служби України.

Також варто зауважити, що більшість суб'єктів публічного адміністрування у сфері внутрішньої безпеки України виступають як представники влади, наділені правом давати в межах своїх повноважень розпорядження, висувати вимоги, обов'язкові для всіх громадян і посадовців, вживати заходи превентивного або примусового характеру. Низка суб'єктів публічного адміністрування у сфері, що розглядається, можуть здійснювати оперативно-розшукові та кримінально-процесуальні дії.

Так, відповідно до ст. 30 Закону України “Про Національну поліцію” поліція для виконання покладених на неї завдань вживає заходів реагування на правопорушення, визначені Кодексом України про адміністративні правопорушення та Кримінальним процесуальним кодексом України, на підставі та в порядку, визначених законом. Для охорони прав і свобод людини, запобігання загрозам публічній безпеці і порядку або припинення їх порушення поліція також застосовує в межах своєї компетенції поліцейські превентивні заходи та заходи примусу, визначені цим Законом. Для виконання покладених на поліцію завдань вона може застосовувати інші заходи, визначені окремими законами [8].

Таким чином, головна особливість правоохоронної діяльності органів системи МВС України полягає в її багатооб'єктній спрямованості та багатофункціональності. Посідаючи одне з провідних місць у механізмі держави, зазначені органи виконують найбільший обсяг роботи у сфері захисту прав і свобод людини і громадянина, охорони правопорядку, забезпечення громадської безпеки щодо запобігання правопорушенням, їх виявлення і припинення. Також в умовах бойових дій на сході України значно підвищується роль органів системи МВС як важливого складника сектору безпеки і оборони.

Публічне адміністрування органів системи МВС у сфері внутрішньої безпеки за змістом поділяється на два види: здійснення виконавчо-розпорядчої (управлінської) діяльності та надання адміністративних послуг у зазначеній сфері.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Колесникова К.О. Публічне адміністрування в Україні: огляд літературних джерел. *Теорія та практика державного управління*. 2013. Вип. 3 (42). С. 112–119.
2. Бондаренко К.В. Оновлення поняття “адміністративно-політична сфера” у публічному адмініструванні. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2018. Вип. 3. Т. 1. С. 125–128.
3. Політичний вимір діяльності Міністерства внутрішніх справ України (відповідь на виклики XXI століття) / за ред. Ю.І. Римаренка, Я.Ю. Кондратьєва. Київ: Національна академія внутрішніх справ України, 2003. 292 с.
4. Про національну безпеку України: Закон України від 21 червня 2018 р. № 2469-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text> (дата звернення: 21.04.2021).
5. Про оборону України: Закон України від 6 грудня 1991 р. № 1932-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1932-12#Text> (дата звернення: 21.04.2021).
6. Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях: Закон України від 18 січня 2018 р. № 2268-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2268-19#Text> (дата звернення: 21.04.2021).
7. Кодекс України про адміністративні правопорушення: Закон України від 7 грудня 1984 р. № 8073-X. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80732-10#Text> (дата звернення: 21.04.2021).
8. Про Національну поліцію: Закон України від 2 липня 2015 р. № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> (дата звернення: 21.04.2021).

© Tsyhanov Oleh, Rybinska Anna, 2021

REFERENCES

1. *Kolesnykova K.O.* (2013). Publichne administruvannia v Ukraini: ohliad literaturnykh dzherel. "Public administration in Ukraine: a review of literature sources". Teoriia ta praktyka derzhavnoho upravlinnia. Issue 3 (42). P. 112–119 [In Ukrainian].
2. *Bondarenko K.V.* (2018). Onovlennia poniattia "administratyvno-politychna sfera" u publichnomu administruvanni. "Update the concept of "administrative and political sphere" in public administration". Naukovi visnyk publichnoho ta pryvatnoho prava. Issue 3. Volume 1. P. 125–128 [In Ukrainian].
3. Politychnyi vymir diialnosti Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy (vidpovid na vyklyky XXI stolittia). "Political dimension of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine (response to the challenges of the XXI century)" / ed. Yu.I. Rymarenka, Ya.Iu. Kondratieva. Kyiv: Natsionalna akademiia vnutrishnikh sprav Ukrainy, 2003. 292 p. [In Ukrainian].
4. Pro natsionalnu bezpeku Ukrainy. "On the national security of Ukraine": Law of Ukraine dated 21.06.2018 No2469-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19#Text> (Date of Application: 21.04.2021) [In Ukrainian].
5. Pro oboronu Ukrainy. "About the defense of Ukraine": Law of Ukraine dated 06.12.1991 No 1932-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1932-12#Text> (Date of Application: 21.04.2021) [In Ukrainian].
6. Pro osoblyvosti derzhavnoi polityky iz zabezpechennia derzhavnoho suverenitetu Ukrainy na tymchasovo okupovanykh terytoriiakh u Donetskii ta Luhanskii oblastiakh. "On the peculiarities of state policy to ensure the state sovereignty of Ukraine in the temporarily occupied territories in Donetsk and Luhansk regions": Law of Ukraine dated 18.01.2018 No2268-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2268-19#Text> (Date of Application: 21.04.2021) [In Ukrainian].
7. Kodeks Ukrainy pro administratyvni pravoporushennia. "Code of Ukraine on Administrative Offenses": Law of Ukraine dated 07.12.1984 No8073-X. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80732-10#Text> (Date of Application: 21.04.2021) [In Ukrainian].
8. Pro Natsionalnu politsiiu. "About the National Police": Law of Ukraine dated 02.07.2015 No580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> (Date of Application: 21.04.2021) [In Ukrainian].

UDC 351.741(477)

Tsyhanov Oleh,Doctor of Juridical Sciences, Associate Professor,
Chief Researcher,
State Research Institute MIA Ukraine,
Kyiv, Ukraine,
ORCID ID 0000-0002-8924-1139**Rybinska Anna,**Candidate of Juridical Sciences, Senior Staff Scientist,
State Research Institute MIA Ukraine,
Kyiv, Ukraine,
ORCID ID 0000-0002-9521-7688**CONCEPTS AND FEATURES OF PUBLIC ADMINISTRATION BY THE
ORGANS OF THE SYSTEM OF THE MINISTRY OF INTERNAL AFFAIRS
IN THE FIELD OF INTERNAL SECURITY OF UKRAINE**

The article reveals the essence and content of public administration of the Ministry of Internal Affairs in the field of internal security of Ukraine. The article

© Tsyhanov Oleh, Rybinska Anna, 2021

DOI (Article): [https://doi.org/10.36486/np.2021.4\(54\).17](https://doi.org/10.36486/np.2021.4(54).17)

Issue 4(54) 2021

<http://naukaipravoohorona.com/>

suggests the author's own definition of this public law category. The peculiarities of public administration of the Ministry of Internal Affairs (hereinafter - MIA) in the field of internal security of Ukraine include, in particular, the following: 1) as a rule, law enforcement nature of the functions performed by administrative entities implementing state policy in this area; 2) the basis of this type of activity are management relations, which have their own specific structure and features; 3) the specific and normatively defined nature of the subjects of administration (security forces) and the objects of its provision; 4) the content of this activity is the establishment and protection of human and civil rights and freedoms, protection and defense of the interests of society and the state, territory and the environment from real and potential internal threats; 5) consolidation of objects of protection and defense by security forces at the constitutional level; 6) the existence of restrictions on the free circulation of information in accordance with the legislation on state secrets; 7) the possibility of introducing subjects of public administration of administrative-legal regimes of martial law and state of emergency; 8) the existence of democratic civilian control over the military organization and law enforcement agencies of the state.

Noted, that the organs of the MIA, being one of the most important subjects of law enforcement, are special subjects of public administration in the field of internal security of Ukraine. At the same time, in the context of hostilities in eastern Ukraine, the role of these organs as an important component of the security and defense sector is significantly increasing.

According to the content, the activity of the organs of the system of the MIA on public administration in the area of internal security divided into the implementation of executive and administrative activities and the provision of administrative services by the public administration. The main functions of the organs of the Ministry of Internal Affairs as special subjects of public administration in the field of internal security of Ukraine are divided into rule-making, law enforcement and defense.

Keywords: public administration, law enforcement, organs of the Ministry of Internal Affairs, internal security of Ukraine.

Отримано 29.11.2021